

ПѢСНЬ ЛЮБОВНА.

<p> Отиди ми дѣшица та, ѿ мило моѣ ливе! Цѣлѣвамъ ти рѣчица та, ѿ сладко моѣ пиле! Отъ зависть отхождамъ, хѣваво момиче. И далѣчь оставамъ, твоѣ красно лице. Охъ! самичекъ оставахъ, какъ ще стора сиромѣхъ. * * * Очи те ми истекоха, ѿ сълзы да проливамъ. Рѣцѣ те ми натѣгнаха, къ Божѣ да ги дигамъ. И да мѣ съ мола, да ми те харѣже. </p>	<p> За мене злощѣстна, да но сѣ погрѣже. Охъ! самичекъ оставахъ, какъ ще стора сиромѣхъ. * * * Това вѣремъ в речими сѣ, злата моѣ калинке. Когдѣ отдалечитиса, ѿ тебе ще марѣе. Да мѣ незаврѣвишь, догдѣ сѣ завѣрна. Но да мѣ дочѣкашь, въ любовьта си вѣрна. Здравѣ да те найда пакъ, Божѣ мола азъ сиромѣхъ. </p>
--	---

Д. П. Машини